

нѣколко сѣрдчни младежи, рѣшени отъ животътъ си, като и докачени отъ постѣжката на коварний Шефкетъ. Отиватъ въ самата минута на надвечерieto когато Шефкетъ посѣгналъ да оскъбѣрни дѣвственността на грабнатитѣ дѣвици, нападватъ харемътъ му, биватъ го и завели дѣвойчетата при родителитѣ имъ. На другия денъ Шефкетъ неволно, нѣ отъ срамъ, бѣше принуденъ да напустне бащиното си огнище. Той избѣгналъ съ Цариградъ, нѣ обаче при напусканieto на селото и, той грозно ся закарналъ да си отмѣсти на тия селяни. Това заканване селянитѣ добрѣ знаяха. Тѣ бѣха ся прѣобърнали на мнимоумрѣли отъ извѣстieto за пристигването на Шефкетъ-(паша) въ селото имъ. Депутацията пристѣпи съ най-богати церемонии за да му отдаде привѣтствията и пр. Нѣ той я отблъсна. Пашата ся прѣдвождаше отъ единъ Емирлийски селянинъ по име Маринъ Стойчовъ. А Георги Дановъ отъ сѣщото село Емирлий, бѣше станалъ цѣлъ демонъ, вторъ юда, братоубийецъ на Лакей на поганцитѣ. Тоя човѣшки извѣргъ ще остане като черно пѣтно на селото Емирлий. Той е билъ първий и главний прѣдатель, клѣвѣтникъ и виновника за избиванieto и коренното искорнение на селото Бояджикъ.

О, юдо ! о, Кайне ! неужели ти нетръпна отъ кървавата сѣбна отъ плачътъ и жалнитѣ сѣрцераздиращи писъци на невиннитѣ братя, Бояджийци !!! Не порони ли поне една студена сълза за тѣзи, които испитаха гнѣвътъ на поганеца и испиха най-горчивата чаша на смъртъта !!! Млъкни и загни изчадие вавилонско, прѣдатель на народа !

Пашата слѣзи отъ коньтъ си. Останови войската и топоветѣ си. Повика горделиво единъ членъ отъ депутацията, съ условие, че ако умѣе да говори турскій языкъ. Избранъ и пратенъ бѣше при пашата юначний